

Sygn. akt I C 46/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Radzyńska- Głowacka

Protokolant: Agata Koczorowska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa J. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o ustalenie

I. powództwo oddać w całości;

II. nie obciążyć powoda kosztami procesu.

I C 46/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 grudnia 2012 roku J. D. wniósł o ustalenie, iż jego odstąpienie od umowy zawartej z (...) S.A. poza siedzibą firmy było skuteczne oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu. Powód podnosił, iż w wyniku wprowadzenia go w błąd przez konsultanta call center zatrudnionego przez pozwanego, zawarł z pozwanym umowę o dostarczenie do jego mieszkania usługi internetu z neofonem, z której to usługi nigdy nie zamierzał i nie zamierza skorzystać. Zdaniem powoda, kurier, który doręczył mu przesyłkę wraz z umową, nie pozwolił mu zapoznać się z jej treścią oraz z zawartością paczki. Kilka dni po zawarciu umowy powód udał się do biura firmy (...) w celu rezygnacji z zaoferowanej usługi. Swoje żądane zgłosił ustnie, nie zostając przez nikogo poinformowanym o pisemnej formie odstąpienia od umowy. (pozew – k. 1-5).

W dniu 18 lutego 2013 roku pełnomocnik pozwanego złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował zasadność zarzutów powoda. Pozwany podniósł, że powód nie odstąpił skutecznie od przedmiotowej umowy, gdyż nie zachował terminu oraz formy zastrzeżonej dla takiego oświadczenia w regulaminie świadczenia usługi. Pozwany podał, iż pismo w tej kwestii wpłynęło do niego dopiero w dniu 25 lipca 2012 roku, podczas gdy umowa zawarta została w dniu 27 czerwca 2012 roku. Ponadto, pozwany podniósł, że adresowane do niego pisma nie zawierały oświadczenia o odstąpieniu od umowy, a jedynie stanowiły reklamację czy też wyrażały chęć wypowiedzenia przedmiotowej umowy (odpowiedź na pozew – k. 28-32).

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. D. w dniu 27 czerwca 2012 roku zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług dostęp do Internetu i N. doręczoną mu przez kuriera wraz z paczką zawierającą urządzenia niezbędne do świadczenia usługi, tj. wraz z modemem, płytą CD, instrukcją instalacji, mikrofiltrami, rozdzielaczami sygnału, kablami oraz zasilaczem (umowa –

k.39-41, protokół odbiorczy – k.42). Zawarcie umowy poprzedzone zostało rozmową telefoniczną, którą powód odbył z konsultantem call center i podczas której wyraził chęć nabycia usługi (nagranie – k.71).

Kilka dni później powód udał się do biura firmy (...) znajdującego przy pl. (...) w W., gdzie ustnie zgłosił rezygnację z umowy, twierdząc, że usługi nie zamawiał oraz że kurier uniemożliwił mu zapoznanie się z umową oraz zawartością przesyłki. Począwszy od lipca 2012 roku powód otrzymywał faktury od pozwanego wystawiane z tytułu świadczonej usługi (faktury – k. 13-18). W dniu 23 lipca 2012 roku powód wysłał pozwanemu pismo, w którym wyraził chęć wypowiedzenia umowy i rezygnacji z dostarczanej usługi (pismo – k.43). W dniu 31 lipca 2012 roku powód skierował do pozwanego kolejne pismo z nagłówkiem „reklamacja” (pismo – k.49-50). Pozwany ustosunkował się do w/w pism w dniu 14 sierpnia 2012 roku (pismo – k.9, 45). W dniu 20 sierpnia 2012 roku powód zgłosił telefonicznie reklamację na brak ustosunkowania się do jego żądań, na którą pozwany odpowiedział pismem z dnia 12 września 2012 roku (pismo – k.8, 47). W piśmie z dnia 25 października 2012 roku pozwany poinformował powoda, iż nie odnotował pisemnego odstąpienia przez powoda od zawartej umowy, która jego zdaniem nadal obowiązuje, i w związku z tym w dalszym ciągu na jej podstawie wystawione są faktury (pismo - k.48).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: umowy o świadczenie usługi (k. 39-41), protokołu odbiorczego (k. 42), regulaminu świadczenia usługi (k.33), faktur (k. 13-18), korespondencji stron (k. 43, 49-50, 9, 45, 8, 47, 48), nagrania (k.71), zeznań powoda (k.108-109), zeznań świadka A. O. (k.81).

Sąd dał wiarę dowodom złożonym przez strony uznając je za wiarygodne. Strony nie kwestionowały autentyczności złożonych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą prawną wchodzącą w rachubę odnośnie ustalenia skuteczności odstąpienia przez powoda od przedmiotowej umowy jest przepis art. 189 kpc. Jedną z przesłanek tego przepisu jest wykazanie przez powoda interesu prawnego w ustaleniu przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. W niniejszej sprawie powód wykazał interes prawny do dochodzenia ustalenia skuteczności odstąpienia przez powoda od przedmiotowej umowy, gdyż wiąże się z tym możliwość żądania przez pozwanego zapłaty.

Pozwany zawarł umowę o świadczenie usługi dostęp do Internetu i N. w dniu 27 czerwca 2012 roku, o czym świadczy data widniejąca na umowie nad podpisem powoda. Pismo powoda wyrażające chęć rezygnacji z umowy zostało zaś wysłane pozwanemu w dniu 23 lipca 2012 roku.

Zgodnie z treścią § 10 ust. 1 regulaminu świadczenia usług dostęp do Internetu i N. konsumentowi, który zawarł umowę poza lokalem TP, bądź na odległość, przysługuje prawo odstąpienia od umowy bez podania przyczyn, poprzez pisemne oświadczenie złożone w komórce organizacyjnej lub wysłane do TP, w terminie 10 dni od dnia zawarcia umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Zgodnie z ust. 2 przywołanego przepisu, w takiej sytuacji umowa uważana jest za nie zawartą. Zapis ten jest zbieżny z treścią art. 2 ustawy z dnia 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. 2012 r. Poz. 1225).

Powód miał obowiązek zapoznać się z treścią w/w regulaminu, który zgodnie z §1 ust. 2 umowy stanowi jej integralną część i jest dostępny na stronie TP oraz w salonach sprzedaży TP. Podpisując umowę, powód oświadczył, że otrzymał regulamin (strona 3 umowy). Do obowiązków powoda należało dotarcie do regulaminu i zapoznanie się z jego treścią, w szczególności w sytuacji, gdy chciał zrezygnować z usługi.

W związku z powyższym, należy zauważyć, że powód wyraził chęć rezygnacji z umowy w formie pisemnej dopiero w dniu 23 lipca 2012 roku. Wcześniejsze żądania zgłaszane przez powoda ustnie pozostają bez znaczenia w niniejszej sprawie, gdyż regulamin świadczenia usługi wyraźnie wymaga dla oświadczenia o odstąpieniu od umowy formy

pisemnej. Tym samym, powód nie zachował wymaganego 10-dniowego terminu, a jego oświadczenie należy uznać za spóźnione. Z tych względów, Sąd nie może przychylić się do stanowiska powoda, który żądał uznania jego oświadczenia od umowy za skuteczne.

Na marginesie należy zauważyć, że wątpliwości budzi nie tylko termin złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, ale także jego treść. Powód bowiem w żadnym z pism skierowanych do pozwanego nie zawarł wyraźnie oświadczenia o odstąpieniu od umowy, w szczególności w piśmie z dnia 23 lipca 2012 roku użył sformułowania „wypowiedzenie umowy”, co nawiązuje do odrębnej od odstąpienia od umowy instytucji prawa cywilnego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102 k.p.c., przyjmując, iż w niniejszym stanie faktycznym występują okoliczności uzasadniające brak obciążenia powoda kosztami procesu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.